2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

வடாற்காடு மாவட்டம் கோனாலம் அரிசனங்கள் கொடுமைப்படுத்தப் பெற்றது.

(முற்பகல் 10-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் சு. பாலன், என். பழனிவேல், பாபு ஜனார்த்தனன், கே. ஆர். சுந்தரம், ஜே. ஹேமச் சந்திரன், என். வரதராஜன், டி. மணி, பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், பெ. சு. திருவேங்கடம், த. வேணுகோபால், ரா. கிருஷ்ணன், அ. ரகுமான்கான், ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன், எல். என். இராமசாமி, இ. முத்துராம லிங்கம், திருமதி தா. இராசாம்பாள், திரு. இல. பலராமன், திரு. கே. எம். தங்க மணி ஆகியோர் வடாற்காடு மாவட்டம் கோனலம் என்ற கிராமத்தில் பிணத்தை எடுத்துச் சுடுகாட்டிற்குப் புதைக்கச் சென்ற அரிசனங்கள் அங்கு புதைக்க விடாமல் தடுக்கப்பட்டு, 13 குடும்பங்கள் ஊரை விட்டே மேல் ஜாதிக் காரர்களால் விரட்டப்பட்டுள்ளதால் ஏற்பட்ட பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக் கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும்" என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொதுமுக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி திரு. சு. பாலன் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டம், கோனலம் கிராமத்தில் 15, 16 குடும்பங்கள் வசித்து வருகிறார்கள். அந்தக் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் அங்கே ஒரு சுடுகாட்டைப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். அந்தக் சுடுகாட்டில் அங்கிருக்கிற ஹரிஜனங்கள் பிணங்களைப் புதைக்கிறார்கள் என்று அறிந்து அதன் சொந்தக்காரர் அந்தச் சுடுகாட்டை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டார். அதன் பிறகு ஹரிஜனங்கள் வேறு ஒரு இடத்தை தேர்ந்தெடுத்து அந்த இடத்தில், இந்தச் சம்பவம் நடந்ததற் குப் பின்னால், பல பிணங்களைப் புதைத்திருக்கிறார்கள். கடந்த செப்டம்பர் மாதம் ஒரு வயோதிக அம்மாள் இறந்திருக்கிறார்கள். அந்த அம்மையாரு டைய பிணத்தை எடுத்துக்கொண்டு புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சுடுகாட் டில் குழி தோண்டி பிணத்தைத் புதைத்த நேரத்தில் அங்கிருக்கிற மேல் ஜாதிக்காரர்கள் அந்தப் பிணத்தை அங்கே புதைக்கக் கூடாது என்று தகராறு செய்திருக்கிறார்கள். அப்போது ஹரிஜனங்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஏற்கனவே உள்ள இடத்தை நீங்கள் ஆக்கிரமித்து விட்டீர்கள், இந்த இடத்தில் நாங்கள் ஏழெட்டு பிணங்களைப் புதைத்து விட்டோம், அப்படியிருக்க இப்

போது ஏன் தடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்டதற்கு மோதுகிற நிலைக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் தெரிவிக்கப்பட்டு அவர்கள் வந்து மேல் ஜாதிக்காரர்களை சமாதானம் செய்து அதன் பிறகு அத்தப் பிணத்தை புதைத்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு அந்த ஹரிஜன மக்களுக்கு அங்கிருக்கிற மேல் ஜாதிக்காரர்கள் வேலை கொடுப்பதில்லை. மற்ற எந்தவிதமான உதவியையும் செய்வதற்கு முன்வரவில்லை. குடிக்கக் கூட தண்ணீர் கிடைக்காத நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கிருக்கிற பாழடைந்த ஒரு குட்டையில் அவர்கள் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குட்டைச் சொந்தக்காரர் கூட அதைச் சுற்றி வேலி அமைத்து விட்டார். அவர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக நம்முடைய மாண்புமிகு ஆதி திராவிட நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அங்கு வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சம்பவம் நடத்த இடத்திற்கு சென்று பார்க்க அவர்கள் மறுத்துவிட்டார் என்று சொல்லும்போது அது வேதனையாக இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, இந்தச் சம்பவம் நடந்த பிறகு அங்கிருக்கிற ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை கொடுக்க மறுத்திருப்பதால் வேறு பகுதிகளில் உள்ள ஹரிஜனங்களைக் கொண்டு வந்து வேலை வாங்கும் ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. அப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டபோது அங்கு வசிக்கிற ஹரிஜனங்கள் எங்களைவிட்டு மற்றவர்களை வைத்து வேலைகள் வாங்குவதன் மூலம் தகராறு ஏற்படும் என்று சொன்ன நேரத்தில் அதற்குப் பிறகு அந்த ஹரிஜனக் குடும்பங்களை அகற்றும் ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. அங்கே நிலைமை மோசமடைந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய கூறைகளையெல்லாம் த்தாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்குப் பிறகு அங்கே இருக்கக்கூடிய 13 குடும்பங்கள் பக்கத்திலுள்ள கிராமத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள். கடந்த ஜனவரி 15ஆம் தேதிகூட, அங்கிருக்கக்கூடிய ஒரு அம்மையாரை, 3 வயது குழந்தைகளுக்கு தாயாக உள்ளவரை இழுத்துக்கொண்டு போய், கற்பழித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், நம்முடைய ஆதி திராவிட நல அமைச்சர் இந்த நிலைமையை அரசுக்கு தெரிவிக்கவில்லை; எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இப்போது அவர்கள் தாங்கள் வாழும் இடத்தைவிட்டு, 6 கிலோ, 7 கிலோ தூரத்திலுள்ள ஒரு இடத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான உணவும், குடிப்பதற்குகூட தண்ணீரும் இல்லாமல் அங்கே அந்த மக்கள் பரிதாபகரமான நிலைமையிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டி, அவர்களுக்கு நல்ல நிலைமையை உண்டாக்க வழிவகைகள் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு, இந்த அவையை ஒத்திவைத்து, இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரக்கோணம் தாலுகா, கோனலம் என்ற கிராமத்தில் 81 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்திலே ஒரு தாய் இறந்து, புதைக்கச் சென்றபோது தகராறு ஏற்பட்டு, அருகிலுள்ள தாசில்தாருக்கு அதைப்பற்றி புகார் செய்து, மறுநாள் தாசில்தார், போலீஸ் எல்லாம் பார்த்து, புதைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதுமுதல் அந்தக் கிராமத்தில் பதட்ட நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன்காரணமாக, உள்ளூரில் அரிசன மக்களுக்கு வேலை கொடுக்காமலும், குடிப்பதற்கு பொதுக் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கவும் அனுமதிப்பதில்லை. அங்குள்ள பாழடைந்த கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் சாப்பிட வேண்டுமென்று ஒரு பகுதியினர், ஜாதி இந்துக்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஜாதி இந்துக்களில் ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவர் இறந்துவிட்ட நேரத்திலே, அங்குள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மேளமடிக்க மறுத்து விட்டார்கள். எனவே வெளி கிராமத்திலிருந்து ஆட்களை மேளமடிக்க கொண்டு வந்த நேரத்தில், அங்குள்ள நிலைமையைப் பார்த்து அவர்கள் திரும்பி சென்று விட்டார்கள். அதனால் ஆத்திரமடைந்த ஒரு பகுதியினர், ஜாதி இந்துக்கள், அரிசன மக்களுக்கு வேலை கொடுக்க மறுத்து விட்டார்கள். அந்தக் கிராமத்தில் மட்டுமல்ல ; அந்தக் கிராமத்தைச் சுற்றியுள்ள பல்வேறு கிராமங்களிலேகூட அவர்களுக்கு வேலைகொடுக்க மறுத்து விட்டார்கள். இதனால், 13, 15 குடும்பங்கள் அந்தக் கிராமத்தைவிட்டு, வெளியேறி நடுத் தெருவிலே, மரத்தடியிலே வாழ்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அந்தப் பகுதி மக்கள் இன்றைக்கு கிராமத்திற்கு திரும்பி வந்து வாழக்கூடிய நிலைமை இல்லை. அதற்காக தக்க போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுத்திருப்பதாக பத்திரிகையிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதுபோன்ற நிலைமை, அங்கு மட்டுமல்ல. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், வேலூரிலும் இருக்கிறது. விருபாட்சிபுரம் கிராமத்தில் 30 ஆண்டு காலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அனுபவித்து வந்த நிலத்தை ஆக்கிரமிப்பதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்படுகிறது. அதனால், அங்கும் பதட்ட நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இத்தகைய பிரச்னைகளைப் பற்றியெல்லாம் பேசி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற முறையில், அவர்கள் அந்தக் கிராமத்தை விட்டு வெளியேறாத வகையில் முயற்சிகள் மேற்கொள்வதற்கு வேண்டி, இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி தா. இராசாம்பாள் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேச அனுமதித்தமைக்கு நன்றி. வட ஆற்காடு மாவட்டம், அரக்கோணம் பக்கத்திலேயுள்ள கோனலம் என்ற கிராமத்தில், அங்கே வாழும் 14, 15 ஆதித் திராவிட இனத்தைச் சார்ந்த மக்கள் ஏற்கனவே பிணங்களைப் புதைத்துக் கொண்டிருந்த அந்தச் சுடுகாட்டிற்குச் சென்றார்கள். எடுத்துக் கொண்டு போவதற்கான சாலை சரியாக இல்லாமல், அங்கே அந்த சுடுகாடு நீர்ப் பிடிப்பு உள்ளதாக இருப்பதால், ஓடையைத் தாண்டி போகின்ற சூழ்நிலை இருப்பதால் ஏறத்தாழ 11 ஆண்டுகளாக அவர்கள், அந்த அரிசன மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிக்கு அருகில் பிணங்களைப் புதைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர்—தலைமை)

(முற்பகல் 10-40)

அப்படியிருந்த ஒரு சூழ்நிலையில் கடைசியாக 13-வது பிணத்தை புதைக்க அவர்கள் எத்தனிக்கையில் ஜாதி இந்துக்களுக்கும் அவர்களுக்கும் தகராறு மூண்டுவிட்டது. ஏறத்தாழ ஜனவரி 13-ம் தேதி என்று நினைக்கிறேன். அங்கே இரு சாராருக்கும் தகராறு நடந்து பக்கத்திலுள்ள நான்கைந்து ஊர்களிலிருந்து இந்துக்கள் அங்கே வந்து அவர்களை தாக்கியிருக்கிறார்கள். மூன்று நாட்களுக்கு முன்தினம் வரை அந்த ஊருக்கு பக்கத்திலுள்ள உள்வா என்ற ஊருக்கு போய் தங்கியிருந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை என் உருவாகிறது என்று சொன்னால் முதல் காரணம் அங்கே அவர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு நியாக்கூலி கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் வாழும் போது இல்லாத சமத்துவம் இறந்த போதாவது கிடைக்க வேண்டும். தன்னிறைவு திட்டத்தின் கீழ் அரிசன மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் அவர்களுக்கு சுடுகாடு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். நான் இதுபற்றி பலமுறை கூறியிருக்கிறேன். ஏனென்றால் சுடுகாட்டு பிரச்சினையிலே தான் பல இடங்களிலே ஜாதி இந்துக்களுக்கும், அரிசனங்களுக்குமிடையே தகராறு வருகின்றன. அங்கே உள்ள குளத்தில் தண்ணீர் எடுக்க விடாமல் தடுத்து விட்டார்கள். மனிதனுக்கு மிக முக்கியமானது தண்ணீர், அதுவும் அவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்றால் இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது ? ஏன் நடவடிக்கை எடுக்க தவறி

விட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஆதி திராவிட நல அமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தில் கூறியபோது கூட ஏராளமான செலவுகளை இந்த மக்களுக்கு செய்திருக்கிறோம். அதன் காரணமாக இளைஞர்கள் தங்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்று எழுச்சியுறுகிறார்கள் என்ற பொருள்பட கூறினார்கள். நாம் இங்கே திட்டம் போடுகிறோம், ஆனால் அது சரியான முறையில் அவர்களுக்குப் போய் சேருவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் கோனலத்தில் மட்டுமல்ல மற்ற பல இடங்களிலும், என்னுடைய தொகுதியிலும் கூட ஏற்பட்டுள்ளன.

சுடுகாட்டிற்குச் செல்லும் பாதை சரியாக இல்லை. அங்கே விளக்குகளும் சரியாக எரிவதில்லை. மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது அரிசன மக்கள் வாழும் பகுதிகளிலே எல்லாம் விளக்குகள் எரிகின்றன என்று கூறினார். தவறான தகவலை கொடுத்து விட்டு செய்யப் பட்டதாக கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வது சரியாக இருக்காது; நான் இதை குற்றச்சாட்டாக கூறவில்லை என்றாலும் கூட அங்கே இருக்கும் மக்களுக்கு பள்ளிக் கட்டிடங்கள் இல்லை, விளக்குகள் எரிவதில்லை, அவர்களுக்கு நியாயக் கூலி கிடைப்பதில்லை என்ற நிலைமைகள் இருந்து வருகின்றன. இவற்றை உணர்ந்து பலநாட்கள் அவர்கள் படும் கஷ்டங்களில் ஏதாவது ஒரு சிறு தவறு செய்துவிட்டால் கூட பிரச்சினை எரிமலையாக மூண்டு அது அரிசன மக்களுக்கு பெரிய தொல்லை ஏற்படுத்தி விடுகிறது. இதற்கு சரியான பரிகாரம் தேட வேண்டியிருப்பதால் இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டம், அரக்கோணம் வட்டத்திலுள்ள கோனலம் கிராமத்தில் ஏறத்தாழ 300 வன்னிய ரெட்டியார்கள் பெரும்பாலும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். விவசாயம் அவர்களுடைய முக்கியத் தொழில். அந்த கிராமத்தில் ஆதி திராவிட குடியிருப்பு கிராமத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 150 கெஜ தூரத்தில் இருக்கிறது. அதிலே ஏறத்தாழ 13 வீடுகள் இருக்கின்றன. 4—10—1981 அன்று சுமார் 80 வயதுடைய நாகம்மாள் என்ற மூதாட்டி நோய்வாய்ப் பட்டு இறந்து விட்டார். வழக்கமாக பிணங்களை புதைக்கும் இடத்திலே எங்கே பார்த்தாலும் முட்புதர்கள் இருந்ததால், அவ்வூர் தலைவர் அங்கேயுள்ள ஓடை புறம்போக்கில் புதைப்பதற்கு உறுதிமொழி அளித்திருந்தாலும், அங்கே அவரது சடலத்தைப் புதைப்பதற்கு மறுத்து விட்டனர் அதற்கு அருகில் உள்ள சிற்றூரை சேர்ந்த ஜாதி இந்துக்கள் ஆட்

சேபணை தெரிவித்தனர். அரக்கோணம் தாசில்தார் கிராமத்திற்குச் சென்று இருதரப்பினரையும் சமரசம் செய்தார். அவரது கட்டளையின் பேரில் சடலம் புறம்போக்கு நிலத்தில் புதைக்கப்பட்டது. மேலும் ஆதி திராவிடர்களுக்கு என்று தனி இடுகாடும் ஒதுக்கப்படும் என்ற உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்டது. புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட இடுகாடு கஞ்சமேட்டிற்கு அருகிலே இருப்பதாலும், அவ்வழியாக கோனலத்திலேயுள்ள பள்ளிக்கு குழந்தைகள் செல்ல வேண்டி இருப்பதாலும் கோனலம் கிராமத்தைச் சார்ந்த சில வன்னிய ரெட்டியார்களும், கஞ்சமேட்டைச் சேர்ந்த தேவஸ்வ ரெட்டியார்களும் அந்த முடிவிற்கு உடன்படவில்லை. இந்தச் சம்பவம் கோனலத்தைச் சேர்ந்த ஆதிதிராவிடர்களுக்கும் ரெட்டியார்களுக்குமிடையே கசப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. இந்தச் சம்பவத்திற்குப் பிறகு தங்களுக்கு வழக்கமாகத் தரப்படும் வேலைகள் தரப்படுவதில்லையென்றும், தாங்கள் தாக்குறைவாக நடத்தப்படுவதாகவும் ஆதி திராவிடர்கள் முறையிட்டனர்.

15—1—1982 அன்று கோனலம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த செல்லப்ப ரெட்டியார் என்பவர் இறந்துவிட்டார். மேளம் அடிப்பதற்கு காலனி ஆட்கள் அழைக்கப்பட்டனர். தங்களுக்கு வேலை தர ரெட்டியார்கள் மறுத்ததை மனதில் கொண்டு ஆதி திராவிடர்கள் இதைச் செய்ய மறுத்துவிட்டனர். ஒரே ஒரு ஆதி திராவிடர் மட்டும் இறந்தவருக்கு மாலையணிவித்து மரியாதை செய்தார். இது காலனி மக்களின் எதிர்ப்புக்கு உள்ளானது. இது ரெட்டியார்களுக்குத் தெரியவரவே, அவர்கள் குப்புசாமி ரெட்டி என்பவரின் கீழ் ஒரு கூட்டமாகக் கூடிக்கொண்டு கிராமத்திற்கு வந்து ஆதி திராவிடர்களை வினவினார்கள். அதன் பிறகு அவர்கள் காலனியிலுள்ள ஆதி திராவிடர்களை குழாய்கள், கற்கள் முதலியவற்றைக் கொண்டு தாக்கி இதனால் 5 ஆதி திராவிடர்களுக்கு சிறு காயங்கள் ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இதற்கு எதிர்நடவடிக்கை ஏதும் இல்லை. இருப்பினும் அரக்கோணம் புறக்காவல் நிலைய குற்ற எண் 11/82-இல் இ.பி.கோ. பிரிவுகள் 147, 324 மற்றும் 323-இன் கீழ் 16—1—1982 அன்று வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டது.

அரக்கோணம் வட்டாட்சியர், துணைக் காவல் ஆய்வாளருடன் கிராமத்திற்கு உடனே சென்று ஏற்பாடு செய்து வைத்தார். 17—1—1982 அன்று கோனலம் ஆதி திராவிடர்கள் அரக்கோணம் வட்டாட்சியர் அலுவலகத்திற்கு

வந்து மாலை ஐந்து மணி வரை அதன் முன்பு அமர்ந்திருந்தனர். அவர்களைச் சமாதானப்படுத்த வட்டாட்சியர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் வெற்றியளிக்கவில்லை. 20—1—1982 அன்று இராணிப்பேட்டை கோட்டாட்சியர் அரக்கோணம் வட்டாட்சியர் அலுவலகத்திற்கு வந்து ஆதி திராவிடர்களைச் சந்தித்திருந்தார். ஒரு கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. இதில் காலனியைச் சேர்ந்த முப்பது பேர் கலந்து கொண்டனர். குற்றவாளிகள்மீது அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் என்று ஆதி திராவிடர்களுக்குக் கோட்டாட்சியர் அறிவுரை வழங்கியதுமின்றி, ஆதி திராவிடர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற அடிப்படை வசதிகள் செய்து தரப்படும் என்றும் உறுதி அளித்தார். இருப்பினும் ஆதி திராவிடர்கள் தங்கள் கிராமத்திற்கு அவர்கள் திரும்பிச் செல்லப்போவதில்லையென்றும், அருகில் உள்ள முள்வாய் என்ற கிராமத்தில் குடியேறப் போவதாகத் தெரிவித்தனர். மேலும் அவர்கள் முள்வாயில் தங்களுக்கு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் வீடுகள் மற்றும் அடிப்படை வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டும் என்றும் விருப்பம் தெரிவித்தனர். கோட்டாட்சியர் மீண்டும் கிராமத்திற்கு சென்று இரண்டு பிரிவினரையும் சமாதானக் கூட்டம் ஒன்றிற்கு 21—1—1982 அன்று வருமாறு அறிவுறுத்தினார். இக்கூட்டத்திற்கு சாதி இந்துக்கள் மட்டுமே வந்திருந்தனர்.

இக்கூட்டம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது முருகேசன் என்பவரின் மனைவி மல்லிகா, 23 வயதுள்ளவர் 16—1—1982 அன்று நான்கு பேர்கள் தன்னைக் கற்பழித்து விட்டதாக முறையிட்டார். அவரிடமிருந்து காவல் துறையினர் அறிக்கை பெற்று, அரக்கோணம் புறக் காவல் நிலைய குற்ற எண் 15/82-இல் இ.பி.கோ. பிரிவுகள் 448 மற்றும் 476-ன் கீழ் வழக்கு பதிவு செய்தனர். கற்பழித்ததாகக் கூறப்பட்ட நான்கு பேர்களில் மூவரை 21—1—1982 அன்று அரக்கோணம் புறக் காவல் நிலைய ஆய்வாளர் கைது செய்து, காவலில் வைத்துள்ளார்.

22—1—1982லிருந்து 25—1—1982 வரை கோணலம் ஆதி திராவிடர்கள் அரக்கோணம் வட்டாட்சியர் அலுவலகம் முன்பு தொடர்உண்ணா விரதம் இருந்தனர். 26—1—1982 அவர்கள் தங்கள் உடமைகளுடன் முள்வாய்க்குச்

சென்றுவிட்டனர். ஆதி திராவிடர்களுக்கும் அவர்களது அனுதாபிகளுக்கும் புதிய காலனி குடியமர்த்துவது என்பது சாத்தியமல்ல என்பதால் ஆதி திராவிடர்களுக்குத் தேவையான எல்லா உதவிகளையும் பாதுகாப்பையும் அவர்கள் கோணலத்திற்கு மீண்டும் திரும்பி வந்தால் அரசு அளிக்கும் என்று தம்மை வேலூரில் சந்தித்த ஆதி திராவிடர்களுக்கும் அவர்களது அனுதாபிகளுக்கும் மாவட்ட ஆட்சியர் தெரிவித்தார்.

25—2—1982 அன்று மாவட்ட ஆட்சியர் அறிவுறுத்தியபடி, கோட்டாட்சியர் மீண்டும் முள்வாய்க்குச் சென்றார். நீண்டதொரு விவாதத்திற்குப் பின் ஆதி திராவிடர்கள் தாங்கள் இன்னும் நாட்களுக்குள் கோணலத்திற்கு திரும்பி செல்வதற்கு உடன்பட்டனர். எனினும் அவர்கள் தங்களது உறுதி மொழியை நிறைவேற்றவில்லை.

2—3—1982 அன்று கோணலம் மற்றும் முள்வாய் கிராமங்களுக்கு மாவட்ட ஆட்சியர் தாமே நேரில் சென்றிருந்து கோணலம் கிராமத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லுமாறு அவர்களை உணர்த்துவித்தார். மேலும் அனைத்துக் கட்சியினரின் கூட்டம் ஒன்றையும் அவர் கூட்டி அவர்களது இடுகொடு பற்றிய முக்கிய முறையீட்டினை உடனடியாக கவனிக்க நடவடிக்கை எடுப்பதாக உறுதியளித்தார்.

3—3—1982 அன்று நான் மாவட்ட ஆட்சியருடனும், மாவட்டக் காவல் துறைத் தலைவருடனும் கோனலம் கிராமத்திற்கு சென்றிருந்தேன். ஆதி திராவிடர்களுடனும் ரெட்டிமார்களுடனும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி ஒரு உடன்பாட்டினை ஏற்படுத்தினேன். ஆதி திராவிடர்களுக்கு ரெட்டியார் களின்கீழ் வேலை செய்யும் உறுதியான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் வேலையும், ஒருங்கிணைந்த ஊரக மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் கடன்களும் ஆதி திராவிடர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆதி திராவிடர்கள் இவற்றிற்கெல்லாம் உடன்படவே இவ்விஷயம் இறுதியில் முடித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. எம். விஜயசாரதி] [1982 மார்ச் 5

(முற்பகல் 10-50)

இது மட்டுமன்றி அங்கே அவர்கள் தெரிவித்திருக்கக்கூடிய இடுகாடு பிரச்சினையும் தீர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அவர்களது குறை பாடுகள் ஏதாவது இருக்குமேயானால் அவற்றினை உடனடியாகக் களைய வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக் கின்றார்.

ஆதி திராவிடர்கள் தற்போது கோனலம் கிராமத்திலேயே வசித்து வருகிறார்கள். நிலைமை தொடர்ந்து கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது. கிராமத்தில் அமைதி நிலவுகிறது.

மேற்கூறிய காரணங்களினால் இப்பிரச்சினை குறித்து விவாதிக்க சட்ட மன்றப் பேரவையின் ஏனைய அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசிய மில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இல. பலராமன் அவர்களுடைய பெயரும், திரு. கே. எம். தங்கமணி அவர்களுடைய பெயரும் விடுபட்டுப் போயிருக்கின்றன. அவர்களுடைய பெயர்களும் இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தவர்களின் பெயர்களோடு சேர்த்துக் கொள்ளப் படுகின்றன.

திரு. இல. பலராமன் : இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் எங்களுடைய ஜில்லாவைப் பற்றியது. என்னுடைய பெயர் முதலில் விடுபட்டுப் போயிருப் பதற்காக நான் வருந்துகிறேன். தலைவர்கள் பிறகு சேர்த்துக் கொண் டார்கள். ஒரு பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உங்களுடைய கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினர் ; வட. ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் ; உங்கள் பெயர் இருக்கவேண்டுமென்று நான் விரும்பியதால்தான் சேர்த்துக் கொண்டு விட்டேன். இனிமேல் கிளாரிபிகேஷன் கிடையாது.

1982 மார்ச் 5] (மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்)

இவ்வளவு நேரம் அமைச்சரவர்கள் அந்தக் கிராமத்திலே உள்ள மக்கள் நிம்மதியாக செட்டிலாகிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார். நாம் சண்டையை வளர்க்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை தேவை இல்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்படுகிறது.

(3) கவன ஈர்ப்பு.

மதுரை மாவட்டம் தேவாரத்தில் துப்பாக்கிச் சூடு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் ஒரு பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளார். திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லை.

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, திரு. துரைமுருகன் சார்பில் நான் இதைக் கொண்டுவருகிறேன்:

"மதுரை மாவட்டம் தேவாரம் என்ற கிராமத்தில் 5—1—1982 அன்று நடந்த துப்பாக்கிச் சூடு சம்பவம் குறித்த"

அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் விவர அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன். அதிலே முப்பது பேர் கைது செய்யப்பட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் முப்பத்தி மூன்று பேர். அதிலே முப்பது பேர் பிரிவின்டெவ் அரஸ்ட் என்றும், மூன்று பேர் வேறு பல தனி வழக்குகளின் சார்பாகக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே முப்பத்தி மூன்று பேர் என்று திருத்திக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.